

[Handelsministeren.]

fentligheden de af mig her givne Oplysninger, for at et urigtigt Indtryk ikke skal have Lov til uimodsagt at fæstne sig, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Stauning efter en Udtalelse, han fremsatte ved Finanslovforslagets første Behandling, maa underskrive paa det, jeg her har sagt. Er en Mand efter min Opfattelse blevet uretfærdigt behandlet, ønsker jeg for mit Vedkommende at være med til at yde ham den Oprensning, han har Krav paa.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalte sig om Forslag I. Han sagde, at det er jo nok uigennemførligt, men det vilde ellers være det, man fra Bankens Side helst ser — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Det kan godt være, at det vil være det, man fra Bankens Side helst ser; men om det vil være det Forslag, som vil gavne Samfundet og Erhvervslivet og derigennem Staten, stiller jeg mig ganske overordentlig tvivlende overfor, fordi jeg, som jeg tidligere har udtalt, mener, at det i Virkeligheden lægger Grunden til en Statsbank for en lang Fremtid.

Forslag II mente det ærede Medlem var saa mangelfuldt, at det vilde blive meget vanskeligt at gennemføre. Ja, der kan jo forhandles om Enkelthederne i Forslag II. Hvis Kapitalen bliver bragt til Veje, har jeg ikke lagt Skjul paa, at saa var det det Forslag, man i Hovedprincippet maatte falde tilbage paa, og naar man var enig i Principperne, saa fandt man vel ogsaa Formen for det, og det er jo ganske det samme, som der tages Sigte paa i det forelagte Lovforslags § 7, hvorom jeg har udtalt, at hvad det gælder om, er at faa den nye friske Bank saa hurtigt som muligt, saa at den kan føre den sunde Del af Landmandsbankens Forretninger videre og det øvrige kan komme under Afvikling.

Jeg har derefter nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Zahle. Det ærede Medlem opstillede de tre vigtigste Krav, som maatte stilles ved en Nyordning af Landmandsbanken: Statsgarantiens Afvikling, Laan til Dækning af Underskuddet og Oprettelse af en ny Bank til Støtte for Afviklingen og Erhvervslivet. Her er der ikke nogen som helst Uenighed mellem det ærede Medlem og mig. Ogsaa jeg ønsker Statsgarantiens afviklet, ogsaa jeg ønsker en ny Bank til Støtte for Afviklingen og Erhvervslivet, ligesom jeg ønsker Underskuddet i Landmandsbanken dækket, fordi der skal tilføres Driftskapital netop for at støtte Erhvervslivet.

Med Hensyn til Lovforslagets § 3, Selvskyldnerkautionen, er det fuldkommen

rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Zahle sagde, at i Formen havde det hidtil været en simpel Kaution, men efter den reelle Opfattelse, som man maatte tillægge det, som er udtalt baade af den tidligere Statsminister, det ærede Medlem Hr. Stauning, og udtalt af mig, maatte man betragte Kautionen i den gældende Lov som en reel Selvskyldnerkaution, idet Staten maatte være forpligtet til øjeblikkelig Opfyldelse af de retsyndige Fordringer, som maatte være til Stede, til Forfaldstid. Men naar man reelt betragter det saaledes, forekommer det mig, at det eneste rigtige og naturlige er ogsaa at bringe det formelle Indhold i Overensstemmelse med den reelle Betragtning af Forholdet. Derfor har jeg formet Lovforslagets § 3 som en Selvskyldnerkaution, saaledes at enhver, som har Penge indestaaende i Landmandsbanken, kan være fuldkommen sikker paa sine Penge, saa længe Statens Garanti varer.

Det ærede Medlem var inde paa at ræsonnere over, hvorvidt der var nogen Anledning til ved det foreliggende Lovforslag at dele Bankens Engagementer i Afdeling I og Afdeling II, idet det ikke medførte nogen større Forskel. I Virkeligheden medfører det en ikke ringe Forskel, for det drejer sig om mange Hundrede store Engagementer, som vil komme til at ligge i Afdeling II, i Afviklingskassen af 1928, medens de nu ligger i Banken. Og ligesom det nu en Gang er saaledes, at det gerne er de svagelige Børn i et Hjem, som kræver den meste Tid, er det vist ogsaa saaledes i et Pengeinstitut, at det er de vanskelige Engagementer, der først og fremmest lægger Beslag paa Ledelsens Tid og Ledelsens Arbejde, medens det burde være saaledes, at Ledelsens Tid og Ledelsens Arbejde først og fremmest skulde være optaget af at støtte og fremhjelpe den sunde og gode Virksomhed. Saaledes har det ikke kunnet være i den gamle Bank, selvfølgelig ikke, fordi Ledelsen havde det hele. Derfor forekommer det mig fornuftigt og naturligt, at det deles, saaledes at den sunde Bank faar sin Ledelse, som kan arbejde paa et sundt Grundlag og for Fremtiden, medens hvad der skal afvikles, faar sin særlige Ledelse. Jeg tror, det bliver den eneste rigtige Maade, hvis man ikke kan komme ud af hele Forholdet i en nær Fremtid.

Til Slut kommer jeg til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem indledede med at sige, at han ikke vilde være mere elskværdig end Ordføreren. Denne Bemærkning kunde han have sparet sig, for det fremgik ganske af hans Udtalelser,